

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 91/07-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. septembra 2007 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošikovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Juraja Horvátha o sťažnosti M. F., K.; A. T., K.; M. K., K.; A. L., K.; M. F., K.; E. A., K.; M. T., K.; J. K., B.; Z. K., S.; M. T., S.; J. T., S., a V. T., S., zastúpených advokátkou JUDr. E. V., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 289/94 (v súčasnosti vedenom pod pôvodnou sp. zn. 15 C 792/94) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. F., A. T., M. K., A. L., M. F., E. A., M. T., J. K., Z. K., M. T., J. T. a V. T. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 289/94 (v súčasnosti vedenom pod pôvodnou sp. zn. 15 C 792/94) porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 289/94 (v súčasnosti vedenom pod pôvodnou sp. zn. 15 C 792/94) konal bez zbytočných priet'ahov.

3. M. F., A. T., M. K., A. L., M. F., E. A., M. T., J. K., Z. K., M. T., J. T. a V. T. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie každému v sume 80 000 Sk (slovom osemdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice I p o v i n n ý vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. M. F., A. T., M. K., A. L., M. F., E. A., M. T., J. K., Z. K., M. T., J. T. a V. T. p r i z n á v a úhradu trov konania 30 648 Sk (slovom tridsaťtisícšesťstoštyridsaťosem slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice I p o v i n n ý zaplatiť na účet advokátky JUDr. Ľ. V., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. marca 2007 doručená sťažnosť M. F., K.; A. T., K.; M. K., K.; A. L., K.; M. F., K.; E. A., K.; M. T., K.; J. K., B.; Z. K., S.; M. T., S.; J. T., S., a V. T., S. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. Ľ. V., K., v ktorej namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 289/94 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 15 C 792/94).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia v 1. až 3. rade a právni predchodcovia sťažovateľov vo 4. až v 12. rade podali okresnému súdu 3. októbra 1994 žalobu o odstránenie stavby, konanie bolo okresným súdom vedené pod sp. zn. 15 C 792/94. Žalobcovia 14. februára 1997 upresnili petit žaloby tak, že okresný súd zriadi časovo

neobmedzené vecné bremeno v prospech žalovaných v 1. a 2. rade za peňažnú náhradu podľa znaleckého posudku.

Okresný súd uznesením z 27. júla 2000 pripustil pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu. Dňa 27. septembra 2000 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené za účelom predloženia listín na upresnenie okruhu aktívne legitimovaných účastníkov konania, čo vykonal právny zástupca 12. októbra 2000 a žalobcovia 27. februára 2002. Okresný súd 22. septembra 2003 zisťoval prostredníctvom Registra obyvateľov Slovenskej republiky adresy niektorých účastníkov konania. Pojednávanie zo 16. októbra 2003 bolo odročené na neurčito a okresný súd uložil žalobcom predložiť požadované listiny. Na výzvu okresného súdu žalobcovia reagovali podaniami z 26. novembra 2003 a 9. decembra 2003 a ďalšími podaniami z 12. decembra 2003, 27. apríla 2004 a 5. mája 2004. Uznesením z 28. júla 2004 okresný súd pripustil pristúpenie ďalšieho účastníka do konania a uznesením z 11. novembra 2004 spojil konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 15 C 792/94 do spoločného konania pod sp. zn. 15 C 289/94. V spoločnom konaní okresný súd ustanovil znalca Ing. H., ktorý podal znalecký posudok 30. decembra 2005. Uznesením z 25. mája 2006 okresný súd ustanovil na ocenenie nehnuteľnosti znalkyňu Ing. L., ktorá predložila znalecký posudok 6. októbra 2006. Následne okresný súd nariadil pojednávanie na 2. marec 2007.

Sťažovatelia žiadajú, aby ústavný súd v ich veci rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo postupom okresného súdu porušené, prikáže okresnému súdu konať a prizná im finančné zadosťučinenie každému 100 000 Sk a náhradu trov konania.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 91/07-13 zo 17. mája 2007 ju prijal na ďalšie konanie. Na výzvu ústavného súdu právna zástupkyňa sťažovateľov a predseda okresného súdu oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania, a preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu sa k sťažnosti vyjadril podaním sp. zn. Spr 2364/05 z 5. júna 2007, v ktorom uviedol:

„Sťažovatelia, ktorí vystupujú v konaní 15 C 792/94 na procesnej strane žalobcov, podali na tunajšom súde dňa 3. 10. 1994 žalobu proti žalovanému T. K., o odstránenie neoprávnenej stavby postavenej na ich pozemku č. 6993/2 zapísanom v katastri nehnuteľnosti na LV č. 10258, katastrálne územie K.

Po zaplatení súdneho poplatku 2. 5. 1995 súd zabezpečil prípravu pojednávania v súlade s ust. § 114 O. s. p.

Uznesením č. k. 15 C 792/94-11 zo dňa 27. 7. 2000 súd pripustil do konania na strane žalovaného M. K..

Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 27. 9. 2000.

Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 16. 10. 2003.

Uznesením č. k. 15 C 792/94-198 zo dňa 28. 7. 2004 súd pripustil do konania na strane žalovaných ďalšieho účastníka T. K. s. r. o. K.

Od 11. 11. 2004 sa táto vec na základe uznesenia 15 C 289/94-150 prejednáva v rámci spoločného konania pod sp. zn. 15 C 289/94.

Uznesením č. k. 15 C 289/94-150 zo dňa 11. 11. 2004 bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie znalcom, Ing. M. H..

Znalec spis 15 C 289/94 prevzal na vypracovanie posudku 11. 4. 2005.

Vzhľadom na náročnosť znaleckej úlohy 4. 7. 2005 znalec požiadaval o predĺženie lehoty na vypracovanie posudku do 30. 9. 2005.

Dňa 27. 9. 2005 znalec požiadaval o predĺženie lehoty o ďalších 60 dní.

Súd predĺžil znalcovi lehotu na vypracovanie posudku do 30. 11. 2005.

Znalec posudok doručil súdu až 2. 1. 2006.

11. 1. 2006 bol znalecký posudok a uznesenie o priznaní znalcovi doručené všetkým účastníkom.

Uznesením č. k. 15 C 289/94-261 zo dňa 25. 5. 2006 súd nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou Ing. L. L., na ocenenie vecného bremena.

K predloženému znaleckému posudku žalovaní predložili písomné stanovisko, v ktorom namietajú množstvo nedostatkov v znaleckom posudku.

Ďalšie pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 2. 3. 2007, ktoré bolo odročené za účelom doplnenia dokazovania na 3. 4. 2007. Toto pojednávanie sa však neuskutočnilo vzhľadom na neprítomnosť predvolanej znalkyne Ing. L..

Posledné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 3. 5. 2007, ktoré bolo odročené na 3. 7. 2007 za účelom doplnenia dokazovania.

Je pravdou, že od roku 1994 nebolo ešte vo veci meritórne rozhodnuté.

Po právnej stránke vec nie je náročná. Je však náročná po stránke skutkovej.

V konaní vystupuje na strane žalobcov viacej subjektov, z ktorých v priebehu konania niekoľkí zomreli, a preto bolo potrebné čakať na výsledky dedičských konaní. Na objektívne zistenie skutkového stavu bolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie. Tieto skutočnosti a tiež zmeny v osobe zákonnej sudkyne značne prispeli k predĺženiu konania.“

Ústavný súd zo súdneho spisu zistil nasledovný priebeh konania:

Konanie vedené okresným súdom začalo 3. októbra 1994 podaním žaloby dvadsiatichtyoch žalobcov proti T. K. (ďalej len „žalovaný v 1. rade“) o odstránenie stavby postavenej na pozemku, ktorý patril právnym predchodcom žalobcov a bol neoprávnene vyvlastnený. Okresný súd 4. apríla 1995 vyzval žalobcov na zaplatenie súdneho poplatku a žalovaného v 1. rade vyzval na vyjadrenie k žalobe.

Podaním doručeným 14. februára 1997 žalobcovia navrhli, aby okresný súd pripustil pristúpenie M. K. do konania ako žalovaného v 2. rade a doplnili petit žaloby tak, že alternatívne navrhujú, aby bolo zriadené časovo neobmedzené vecné bremeno v prospech žalovaných za peňažnú náhradu určenú znaleckým posudkom. Okresný súd 19. februára 1997 zaslal doplnený návrh žalovanému v 1. rade a M. K..

Dňa 27. júla 2000 okresný súd uznesením pripustil pristúpenie M. K. do konania ako žalovaného v 2. rade a zároveň nariadil pojednávanie na 27. september 2000. Listom z 1. augusta 2000 okresný súd požiadal Okresný úrad K., odbor katastrálny o zaslanie listu vlastníctva a identifikácie spornej parcely. Na pojednávaní 27. septembra 2000 okresný súd

vypočul prítomných účastníkov a pojednávanie odročil na neurčito za účelom upresnenia aktuálneho okruhu žalobcov, pretože traja žalobcovia zomreli.

V roku 2002 okresný súd priebežne zisťoval výsledky dedičských konaní a ustaloval okruh žalobcov (úradné záznamy z 25. januára 2002, 31. januára 2002, 7. februára 2002, 5. augusta 2002). Ďalšie pojednávanie okresný súd nariadil 7. augusta 2003 na 16. október 2003. Na tomto pojednávaní vypočul ďalších účastníkov a pojednávanie odročil na neurčito za účelom pripojenia súvisiacich dedičských spisov.

Dňa 27. apríla 2004 žalobcovia podali návrh, aby okresný súd pripustil pristúpenie T. K., s. r. o., do konania ako žalovaného v 3. rade. Listom z 31. mája 2004 okresný súd vyzval právneho zástupcu žalobcov, aby predložil úplný zoznam žalobcov vzhľadom na zmeny okruhu aktívne legitimovaných účastníkov a upresnil žalobný návrh, a Katastrálny úrad K., Správu katastra K. požiadal o poskytnutie informácie. Uznesením z 28. júla 2004 okresný súd pripustil pristúpenie T. K., s. r. o., do konania ako žalovaného v 3. rade a uznesením z 11. novembra 2004 spojil na spoločné konanie posudzovanú vec a ďalších 9 vecí ku konaniu vedenému pod sp. zn. 15 C 289/94 za účelom znaleckého dokazovania a ustanovil do konania znalca z odboru geodézie a kartografie, odvetvia geodézie a kartografie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť vo výroku o nariadení znaleckého dokazovania 30. novembra 2004 a vo výroku o uložení povinnosti zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania 16. decembra 2004.

Okresný súd 7. apríla 2005 vyzval znalca, aby si prevzal súdne spisy za účelom vypracovania znaleckého posudku, znalec ich prevzal 11. apríla 2005. Uznesením z 22. júla 2005 okresný súd pripojil ďalšie štyri veci na spoločné konanie a predĺžil znalcovi lehotu na vypracovanie posudku. Uznesením z 25. októbra 2005 mu okresný súd opäť predĺžil lehotu na podanie znaleckého posudku.

Súdny znalec predložil okresnému súdu znalecký posudok 2. januára 2006 a 3. januára 2006 ho okresný súd zaslal na vyjadrenie účastníkom konania. Uznesením z 25. mája 2006 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru

stavebníctva, odvetvia oceňovanie nehnuteľností za účelom ocenenia vecného bremena a 18. augusta 2006 vyzval znalkyňu, aby si prevzala súdne spisy. Znalkyňa tak urobila 7. septembra 2006 a 9. októbra 2006 predložila vypracovaný znalecký posudok, ktorý okresný súd 10. októbra 2006 zaslal na vyjadrenie účastníkom konania.

Dňa 5. apríla 2007 bolo vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 792/94 nariadené pojednávanie na 3. máj 2007, na ktorom právny zástupca žalobcov upresnil okruh žalobcov a pojednávanie bolo odročené na neurčito.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovatelia sa svojou sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (napr. IV. ÚS 59/03), pričom tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím, nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná (I. ÚS 76/03, II. ÚS 157/02). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu (napr. III. ÚS 127/03).

Preto je základnou povinnosťou súdu a sudcu zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 OSP, podľa ktorého akonáhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v súlade so svojou judikatúrou (I. ÚS 41/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je žaloba o odstránenie neoprávnenej stavby, resp. alternatívne zriadenie vecného bremena za náhradu. Toto konanie aj vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania znalcami z rôznych odborov, väčší počet žalobcov, zmeny účastníkov na strane žalobcov v dôsledku univerzálnej sukcesie, pristupovanie ďalších účastníkov do konania na strane žalovaných možno považovať za fakticky zložitú. Na skutkovú náročnosť veci poukázal aj predseda okresného súdu vo vyjadrení k sťažnosti a súčasne pripustil, že vec po právnej stránke nie je náročná. Pretože ide o vec, ktorá je

štandardnou súčasťou agendy všeobecných súdov, ústavný súd ju nepovažuje za právne zložitú.

2. Ďalším kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prietáhov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľov ako účastníkov súdneho konania. Traja sťažovatelia (M. F., A. T. a M. K.) sú pôvodným žalobcami v posudzovanom konaní, ostatní sťažovatelia vstúpili do konania v dôsledku procesnoprávneho nástupníctva na základe univerzálnej sukcesie. Ústavný súd v súvislosti so zmenou účastníkov konania na základe univerzálnej sukcesie vychádza zo svojej judikatúry (napr. I. ÚS 197/05), podľa ktorej sťažovatelia môžu uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prietáhov aj pre štádium konania, ktoré tejto zmene predchádzalo.

Zo spisu okresného súdu ústavný súd nezistil také okolnosti, z ktorých by vyplýval podiel sťažovateľov na celkovej doterajšej dĺžke konania.

3. Pokiaľ ide o postup okresného súdu v posudzovanom konaní, prihliadal ústavný súd na § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Z prehľadu úkonov okresného súdu vyplýva, že dĺžka konania okresného súdu je v značnej miere poznačená zbytočnými prietahmi. Do 27. júla 2000 (uznesenie o pripustení vstupu žalovaného v 2. rade do konania) bol okresný súd v konaní v podstate nečinný. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo až 6 rokov od začatia konania (27. septembra 2000). V roku 2001 okresný súd vo veci nevykonával úkony, v roku 2002 jeho činnosť spočívala v zisťovaní okruhu žalobcov. Ďalšie pojednávanie okresný súd nariadil až 7. augusta 2003 na 16. október 2003. O neefektívnom postupe okresného súdu svedčí aj skutočnosť, že vo veci nariadil znalecké dokazovanie až po 10 rokoch od jeho začatia (11. novembra 2004). V období po nariadení znaleckého dokazovania, berúc do úvahy jeho rozsah (spojených 11, resp. neskôr 15 konaní), postupoval okresný súd v konaní v zásade plynulo.

Argument predsedu okresného súdu, ktorý poukázal na zmeny v osobe zákonnej sudkyne ako na skutočnosť, ktorá prispela k celkovej dĺžke konania, ústavný súd neakceptoval, pretože táto okolnosť nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a v konečnom dôsledku nezbavuje štát zodpovednosti za pomalý postup spôsobujúci zbytočné priet'ahy v súdnom konaní (napr. II. ÚS 52/99, I. ÚS 35/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 289/94 (v súčasnosti vedenom pod pôvodnou sp. zn. 15 C 792/94) došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva s'ťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovatelia žiadali o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia každému 100 000 Sk. Vzhľadom na celkovú dĺžku konania, dlhodobú nečinnosť okresného súdu, ako aj so zreteľom na skutočnosť, že vo veci nebolo ku dňu vydania tohto nálezu meritórne rozhodnuté, považoval ústavný súd za primerané všetkým okolnostiam prípadu priznať sťažovateľom finančné zadosťučinenie každému 80 000 Sk.

Pretože sťažovatelia boli v konaní pred ústavným súdom úspešní, rozhodol ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia advokátkou JUDr. Ľ. V., ktorá vykonala pre nich dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie vo veci samej). Ústavný súd vypočítal náhradu trov konania podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Za dva úkony právnej pomoci urobené v roku 2007 patrí odmena po 2 970 Sk s uplatením 20 % zníženia, pretože išlo o úkony urobené spoločne pre viac osôb, a k tomu dvakrát režijný paušál po 178 Sk. Náhrada trov konania za jedného účastníka tak predstavuje 5 108 Sk, t. j. spolu za 12 sťažovateľov 61 296 Sk.

Ústavný súd však vzhľadom na okolnosti danej veci a v súlade so zásadou primeranosti priznal sťažovateľom náhradu trov právneho zastúpenia iba v sume rovnajúcej sa polovici vzniknutého nároku, t. j. v sume 30 648 Sk (slovom tridsaťtisícšesťstoštyridsaťosem slovenských korún).

Náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľov (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2007